

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 17Csp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120202660
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4120202660.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. T. XXX, o zaplatenie sumy 4.309,49 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa predmetným návrhom domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4 309,49 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 21.1.2020 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že jeho právny predchoca uzatvoril so žalovaným dňa 14.8.2013 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet. Žalobca poskytol žalovanému úver s dohodnutým úrokom vo výške 23,76 %, žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 2.400 eur a bol povinný platiť mesačne splátku vo výške 80 eur. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením od zmluvy vystavil žalobca ku dňu 10.1.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4 309,49 eura.

2./ Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 17Csp/15/2020 - 136, zo dňa 03.06.2021a to tak, že

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 596,34 eur zastavuje.
- II. Žalovanému sa priznáva plná náhrada trov konania voči zastavujúcej časti.
- III. Súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.713,45 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 21.1.2020 až do zaplatenia, pričom súd predmetnú sumu povoľuje žalovanému splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 50 eur, ktorú je povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci, pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný.
- V. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím, voči, ktorému bolo podané odvolanie.

Krajský súd, súdu v Nitre ako odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie napadnutej časti a to vo výrokoch III. a IV. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že súd prvej inštancie nedostatočne preskúmal aktívnu legitimitáciu žalobcu ako postupníka a preto nanovo posúdi obsah významných listín, najmä zmluvy o úvere, výzvy na úhradu, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, zmluvy o postúpení pohľadávky, s ich obsahom sa právne vysporiada a nanovo vo veci rozhodne.

3./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

4./ Súd v zmysle intencií Krajského súdu v predmetný veci vytýčil nový termín pojednávania .

5./ Právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal riadne vykázané, pričom súhlasil s tým, aby súd v zmysle § 180C CSP predmetnú vec pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu bol zároveň vyzvaný zmysle intencií Krajského súdu na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8, prvá veta zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankové pohľadávky na nebankový subjekt.

6./ Súd podľa § 181 ods. 2 CSP určil, že sporná otázka aktívnej legitímácie podľa § 92 ods. 8, prvá veta zák. č. 483/2001 Z.z..

7./ Žalovaný uviedol, že uhradil sumu 2.400,- eur, zaplatil dokonca viacej ako mal, naposledy to uhradil spoločnosti EOS. Ďalej uviedol, že mu nebola doručená výzva, žeby došlo k zosplatneniu predmetného úveru a nebola ani poslaná nejaká upomienka, čo tvrdí žalobca, nič nedostal, písomnosti mu boli adresované na adresu

G., kde nikdy nebýval, jeho adresa je X./T. XXX.

8./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca, z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti.

9./ Žalovaný dňa 31.7.2013 vyplnil žiadosť o aktiváciu Autokarky, jeho žiadosť bola dňa 14.8.2013 schválená. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie kreditnej karty a vedenie účtu a poskytnutie úveru, úverového rámca 2 400 eur s dohodnutým úrokom 23,76 % ročne a dohodnutou mesačnou splátkou 80 eur. Žalovaný začal čerpať od 1.4.2014 úverový rámec, ako vyplýva z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 4.3.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť celého zostatku dlhu. Pre porušenie obchodných podmienok riadneho splácania úveru bolo od zmluvy odstúpené právnym predchodcom žalobcu, pred odstúpením od zmluvy vystavil žalobca ku dňu 10.1.2020 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku so zostatkom na úhradu 4 309,49 eura. Žalovaná suma 4 309,49 eur pozostáva z istiny 1805,98 eur, poplatkov 208,68 eur, štandardného úroku 1907,47 eur a sankčného úroku 387,36 eur. Predmetná pohľadávka voči žalovanému bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená na žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 26.3.2020. Žalobca zobral žalobu späť v časti zaplata sumy 596,34 eura, čo je súčet poplatkov a sankčného úroku spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

10./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

11./ Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

12./ Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

13./ Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14./ Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15./ Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16./ Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17./ Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18./ Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

19./ Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20./ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21./ Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22./ Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

23./ Na základe vykonaného dokazovania ako aj z vyššie zisteného skutkového stavu mal súd jednoznačne za preukázané, že žaloba uplatnená žalobcom nie je dôvodná.

24./ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25./ Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise mal súd za preukázané, že predmetom sporu po čiastočnom späťvzati zostala suma vo výške 3.713,45 eur, pričom ide o debetný stáva na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného platenia bankou v súvislosti s poistením.

Aj napriek čiastočnému späťvzatiu, žalobca trval na zaplatení sumy vo výške 4.309,49 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 1.805,98 eur, poplatkov vo výške 208,68 eur, štandardného úroku vo výške 1.907,47 eur a sankčného úroku vo výške 387,36 eur.

27./ Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd opätovne vychádzajúc z intencií Krajského súdu v Nitre prednostne skúmal, či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci, pričom pri vyhodnotení dôkazov jednoznačne vychádzal z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 ako aj zo Zápisnice zo zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre zo dňa 03.06.2021.

Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotno-právnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný.

Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

28./ V prejednávanej spore sa súd v prvom rade zaoberal, či došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt k splneniu podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách a to, či bol žalovaný zo strany právneho predchodcu riadne vyzvaný v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na úhradu dlžnej splátky, čo má následne vplyv na zosplatnenie úveru.

Vyriešenie tejto otázky považoval súd za otázku zásadného významu z hľadiska platnosti postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, ktorý nemá štatút banky, a tým aj zásadnú otázku pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

29./ Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30./ Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

31./ V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

V konaní nebolo sporné, že veriteľ pohľadávku proti žalovanému postúpil písomnou zmluvou podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo žalovanému oznámil podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka. Pretože veriteľ bol bankou a pohľadávku postúpil na žalobcu, ktorý nie je bankou, bol tak oprávnený urobiť iba za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách.

V danej veci žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, t.j. že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., IČO : 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovaného na úhradu dlhu a ktorý bol napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní.

Vzhľadom na absenciu listinných dôkazov preukazujúcich splnenie dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, žalobca bol prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaný na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č.483/2001 o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt.

Právny predchodca žalobcu predložil do spisu predžalobnú upomienku (č.l. 101 a č.l.210), sa zároveň k nej pripojil aj doručenkou, pričom na predmetnej doručenke je uvedená adresa žalovanéhoXXX, ktorá podľa tvrdenia žalovaného, nie je jeho adresou, predmetná výzva mu nebola nikdy doručená, a to práve z dôvodu, že adresa, ktorá je uvedená na výzve nie jeho správnou adresou, pretože jeho správnou adresou adresáta W.T. XXX, pritom súd prvej inštancie zistil, že žalovaný túto adresu označil aj v žiadosti o aktiváciu karty a podľa tvrdenia žalovaného, adresu nikdy nezmenil a býva stále na adrese uvedenej v predmetnej zmluve.

Ako vyplynulo z pripojenej doručenej predloženej žalobcom, táto sa vrátila žalobcovi s poznámkou adresát neznámy a to s dátumom vrátenia 10. februára 2017 .

Súd prvej inštancie konštatuje, že dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou, alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

Povinnosťou banky (právneho predchodcu žalobcu) pred postúpením pohľadávky bolo písomne vyzvať dlžníka t.j. žalovaného na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovanému, ako zákonného predpokladu pre spôsobilé postúpenie pohľadávky podľa§ 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. Postupník, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka (žalobcu). Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

V danom prípade bolo potrebné preukázať, že zo strany odosielateľa (právny predchodcom žalobcu)bol žalovaný vhodným spôsobom upovedomený, pričom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil, ale je potrebné preukázať zo strany odosielateľa t.j právneho predchodcu žalobcu, že vhodným spôsobom doručil zásielku adresátovi a že doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, respektíve aby vedel relevantne preukázať.

32./ V danom prípade žalobca v konaní preukazoval doručenie výzvy s označením predžalobná upomienka č. 0044411645 spolu s doručenkou, ktorá síce bola správne označená avšak sa žalobcovi vrátila s poznámkou adresát neznámy a to z dôvodu, že predmetná písomnosť aj keď bola správne označená, bola zaslaná žalovanému na nesprávnu adresu, nie na adresu, ktorú žalovaný uviedol v zmluve, pričom podľa jeho tvrdenia, sa stále zdržiava na adreseS.T. XXX, čo malo za následok, že nedošlo k riadnemu doručeniu predmetnej zásielky, čiže nebolo riadne preukázané, že by sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

Súd prvej inštancie uvádza, že dôkazné bremeno ohľadom preukázania účinného doručenia zaťažuje v danom prípade výslovne žalobcu, ktorý je povinný vhodným spôsobom zdokumentovať doručenie zásielky tak, aby ju vedel relevantne preukázať, čiže, aby vedel preukázať, že predmetná zásielka s označením predžalobná upomienka bola doručovaná na adresu pobytu žalovaného, teda na adresu, na ktorej sa zdržiava, pritom súd prvej inštancie uvádza, že žalobca zaslal žalovanému oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pritom táto písomnosť bola zasielaná správne na adresu, na ktorej sa žalovaný zdržiava predmetná písomnosť bola vyhotovená dňa 04.03.2017, teda len mesiac po zaslaní predchádzajúcej písomnosti.

Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu adresoval žalovanému písomnosť označenú ako predžalobná upomienka, nebola sporná, avšak k predmetnej upomienke, ktorú by súd podľa obsahu

mohol vyhodnotiť ako výzvu, nebola pripojená doručenka preukazujúca, že by sa predmetný hmotnoprávny úkon dostal do dispozičnej sféry žalovaného, pričom písomnú výzvu banky na plnenie je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon a na nastúpenie účinkov, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, (t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta); a pre takýto záver však vo vzťahu k žalovanej strane z vykonaného dokazovania nevyplýva, žalobca nepredložil žiadny doklad, čiže nepreukázal, že vhodným spôsobom doručil zásielku adresátovi t.j žalovanému a že správne doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, respektíve aby to vedel relevantne preukázať.

Žalobca v predmetnom spore síce preukázal, čo bolo predmetom danej zásielky, resp. podania, avšak žiadnym spôsobom nepreukázal doručenie predmetnej zásielky žalovanému, pričom predmetnú zásielku adresoval na nesprávnu adresu, nie na adresu, na ktorej sa zdržuje žalovaný, žalovaný sa o predmetnej zásielke vzhľadom na neuvedenie správnej adresy nemohol ani dozvedieť a o tom svedčí už samotná skutočnosť nachádzajúceho sa na predloženej doručenke, kde je uvedená poznámka adresát „neznámy“.

Z takto vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s predmetným listinným dôkazom, mal súd v prvej inštancii jednoznačne za preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nebol dodržaný postup, ktorý je predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Žalobca v predmetnom spore neunesol dôkazné bremeno ohľadom riadneho doručenia vyššie uvedenej písomnosti listu zo dňa 05.02.2017 s označením predžalobná upomienka (č.l.101.210) a preto nie je možné dospieť k záveru o platnom mimoriadnom zosplatnení úveru, respektíve o platnom vyhlásení (úveru) za predčasne splatný, ako to predpokladá § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. To znamená, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia medzi pôvodným žalobcom (VÚB a. s.) a súčasným žalobcom (Intrum Slovakia s. r. o.) nebola v čase postúpenia splatná. Uvedené znamená, že absentoval spôsobilý predmet prevodu (postúpenia) predmetnej pohľadávky, čo so sebou viaže v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu, t. j. postúpenia.

V danom prípade postúpenie pohľadávky na žalobcu znamenalo obídienie zákona o bankách, keď sa postúpil živý, ešte nesplatený úver na žalobcu a preto bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom .

Z tohto dôvodu potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť je povinný súd v konaní ex offio aj bez námietky prihliadnuť.

Na základe tejto skutočnosti potom nie je daná vecná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie si danej pohľadávky pred súdom, čiže z neplatného postúpenia pohľadávky nesvedčí mu právo, ktorého sa domáha v žalobe a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu zamietol.

Keďže dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, nebol daný dôvod na preskúmanie žalobcom uplatneného nároku z hľadiska hmotnoprávnych predpisov.

33./ V naznačenom kontexte je nevyhnutné akcentovať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018, podľa ktorého ak neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona č. 483/ 2001 Z.z. o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka zakázané.

V danej veci súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 14Co 17/2016, zo dňa 01.02.2017, 3CoCsp/23/2022 zo dňa 05.10.2022 ako aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 219/2016, zo dňa 08.12.2016, Krajského súdu v Nitre č.k.7Co/716/2016, zo dňa 27.02.2018, 12Co/122/2019 zo dňa 19.05.2020, 9CoCsp6//2021 zo dňa 06.05.2021, 7CoCsp5/2020 zo dňa 18.03.2021, 9CoCsp/40/2022 zo dňa 13.10.2022, 5CoCsp/21/2022, zo dňa 20.07.2022, 9CoCsp/46/2021, zo dňa 28.04.2022.

34./ Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak mu v konaní žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli, preto rozhodol súd tak, že mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.